

Tööd 11. IV 48.

Armas hr. Rapamaa!

Võnan Teid südamest kirja eest, mille saan juba õige kaua aega tagasi! Aeg on kaldunud juba kevadesse ja kevad toob pürenaistele tublisti tööd juurde. Mõnu isiklikult olen valmis saanud oma kevadise "suurpuhas tusegi" ja nüüd on jälle viidi aega mõelda oma isiklikele asjadele. 2. mail tuleb siin lõppis üks suur pulmapühe ja siis on jälle ekstro tööd tükiks ajaks.

1. mai - tuleb mulde selle pühitsemise Laanema seminaris. See oli olus, ühendav ja mulde jääb. Ma näen Teid, hr. Rapamaa, seismas sääl pühitsemise all läkketule pastuses õpilaskarja kuskel, kuulen Teid proclamas noaruslikult süti-tarat maikõnet.

Aga - tagasi tänapäeva juurde ja veel rohkem ehk homsepäeva juurde. Teil oli juba täiesti õigus et olukord väljas maailmas on ärev ja ei moodsad head lubad. Hõljab see kõik meie täiendus kursusele varju, mis et sest moodsa loote pole? Minuval aastal tegi Rootsi kvaliteet

oltepanku, et korraldada kahe-aastase
kursus eesti õpetajatele, mis aga valitsus
tõgasi lükkus. Kus see mõtte nüüd täiesti
maha maetud?

Mul end on üks hea sõber - falkskola-
lärarinna - kes heameeliga näeks, et ma
jääks sisse seminari. Ta on valmis mind
mefanduslikult toetama, kuid ei leia kuidagi
nõu kurdas mind sisse saada. Seminari
seaduste kohaselt on see juba võimatu - aga
võib-olla ehk võib-olla tehakse.

Ma alui nüüd küll ehk armutu, et
raevan Teid, hr. Rajamaa, lisa tähtsusega, kui
palun Teid kõjutada, kas teate midagi hakata
lähemat kellest, või kust otsast tuleks ^{hakata} küsima
ja pärima. Kas ei ole näiteks võimalik minna
ühes 2-aastase kursusega, mis korraldatakse
studentidele?

Kirjutage, et telete kunagi korterini, ärge
unustage kõjutamast kuupäeva miilal. Tahaks
nii väga kohata Teid.

Nüüd parimate soovidega Teile ja hr. Rajamaale
tervitab Alvi Sursaar.